

Eksempel 3:

C blev første gang dømt for narkotikahandel i oktober 1993. Straffen for 5 handler å 0,1 gram blev fastsat til 10 dages hæfte.

2.3. I august måned 1996 drøftede Justitsministeriet, Københavns Politi og overborgmesteren i København den åbenlyse narkotikahandel på Vesterbro. Den 17. september 1996 iværksatte Københavns Politi – efter en intens og målrettet observation rettet mod narkotikahandlen på Vesterbro – en nøje planlagt aktion mod et større antal narkotikahandlere, som overvågningen havde afdækket.

Under grundlovsforhørene den 18. september 1996 varetægtsfængslede Københavns Byret 2 personer, mens 11 blev løsladt. Herefter undlod Københavns Politi at fremstille yderligere personer med henblik på varetægtsfængsling. Den 19. september 1996 omgjorde Østre Landsret 10 af løsladelserne og stadfæstede de to afgørelser, hvor byretten havde varetægtsfængslet. I én sag stadfæstede landsretten byrettens løsladelse. Udgangen på sagerne blev således, at 12 personer blev varetægtsfængslet, mens 1 blev løsladt.

I løbet af oktober måned 1996 vil der ved Københavns Byret blive gennemført en lang række straffesager som udløber af den aktion, der blev indledt den 17. september 1996.

3. Justitsministeriets overvejelser

3.1. Handel med små mængder hårde stoffer, herunder på gadeplan, har som anført under pkt. 1 i den senere tid givet anledning til betydelige problemer forskellige steder i landet. Handlen foregår en del steder helt åbenlyst på gader og pladser, hvor også tilfældige forbipasserende bliver tilbudt at købe narkotika, eller i værtshuse og på diskoteker. Andre steder har narkotikahandlere indrettet »salgssteder« i lejligheder, hvor køberne indfinder sig, eventuelt efter, at kontakten er etableret på gaden. Denne kriminalitet er meget krænkende for befolkningens retsbevidsthed, og den fører til stor utryghed og mange gener for beboerne i de områder, hvor handlen foregår.

For at imødegå denne kriminalitet er der efter Justitsministeriets opfattelse behov for strengere straffe ved *gentagen* handel med hårde stoffer, selv om de enkelte handler kun angår små mængder narkotika. Det gælder, uanset om handlen foregår på gader og pladser, værtshuse eller diskoteker eller fra private lejligheder eller lignende. Erfaringen viser, at narkotikahandlerne har indrettet sig således, at de kun har forholdsvis små mængder narkotika på sig, for det tilfælde, at de anholdes og visiteres. De pågældende

skal naturligvis kun straffes i det omfang, der under en straffesag kan føres bevis for narkotikahandel. Strafdømmingspraksis bør imidlertid fremover i højere grad markere en afstandtagen fra den systematiske handel med hårde stoffer ved en mere markant strafsøkærpelse ved gentagne handler.

Uanset, at der verserer en lang række straffesager ved Københavns Byret, jf. ovenfor under pkt. 2.3., hvor anklagemyndigheden vil påstå en vis skærpelse af straffene, finder Justitsministeriet det rigtigt, at Folketinget får lejlighed til at tage stilling til det fremtidige strafniveau i sager af denne karakter.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet, om der er behov for en forhøjelse af den øvre strafferamme på 2 år i lov om euforiserende stoffer eller – alternativt – en ændring af afgrænsningen mellem lov om euforiserende stoffer og straffelovens § 191.

Det er imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke nødvendigt eller hensigtsmæssigt med sådanne ændringer, når der alene tilsigtes en strafsøkærpelse med hensyn til den nævnte handel med små mængder narkotika. Denne virkning opnås bedst ved en bestemmelse målrettet mod netop denne form for narkotikahandel, frem for f.eks. en generel forhøjelse af den øvre strafferamme i lov om euforiserende stoffer fra 2 års fængsel til 3 års fængsel.

Det kan i den forbindelse fremhæves, at i tilfælde, hvor der bliver tale om udmåling af en straf på mere end 4-6 måneders fængsel, vil forholdet – hvis der er tale om hårde stoffer – typisk blive henført under straffelovens § 191, der som anført ovenfor under pkt. 2.1. har en strafferamme på op til 6 eller 10 års fængsel. Der er derfor ikke behov for et højere strafmaksimum end 2 år i lov om euforiserende stoffer. Tværtimod vil en sådan ændring kunne have den virkning, at flere forhold ville blive henført under lov om euforiserende stoffer i stedet for under straffeloven.

Justitsministeriet foreslår derfor, at det ved en ny strafsøkærpelsesbestemmelse i lov om euforiserende stoffer fastslås, at det ved strafudmålingen skal betragtes som en betydeligt skærpende omstændighed, at der er tale om gentagne tilfælde af salg af et særligt farligt eller skadeligt stof.

Bestemmelsen skal finde anvendelse, både hvor den pågældende tidligere er dømt for handel med hårde stoffer, og hvor der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse. Bestemmelsen skal endvidere omfatte ikke blot tilfælde af gennemførte salg, men også besiddelse med henblik på salg.

3.2. De personer, der dømmes for salg af mindre mængder narkotika, er for en dels vedkommende selv narkomaner, der gennem narkotikahandel tje-